

►► Newsletter: De nieuwe IBP-Wet komt eraan!

►► Inhoudstafel

1	Beleidsstructuur van IBP's	2
2	Fit & proper.....	3
3	Governance van IBP's.....	3
4	Grensoverschrijdende activiteiten en overdrachten	6
5	Beleggingsbeleid en bewaarder ("custodian").....	10
6	Informatie	11
7	Toezicht door de FSMA.....	13
8	Inwerkingtreding en overgangsmaatregelen	14

Op 20 december 2018 werd de Wet tot omzetting van de richtlijn (EU) 2016/2341 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (de zogenaamde "IORP II Richtlijn", hierna de "Richtlijn") en tot wijziging van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening ("de IBP-Wet") gestemd in het Parlement.

Deze wet ("de Nieuwe Wet") zet allereerst de Richtlijn om in Belgisch recht. De Belgische wetgever heeft de bepalingen van de Richtlijn daarbij getrouw overgenomen. Daarnaast heeft de wetgever van de gelegenheid gebruik gemaakt om de IBP-Wet op enkele beperkte punten aan te passen.

De Nieuwe Wet treedt in werking op 13 januari 2019. Op die manier heeft de Belgische wetgever de *deadline* voor de omzetting van de Richtlijn in Belgisch recht gerespecteerd. Voor de op 13 januari 2019 bestaande pensioenfondsen of instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening ("IBP's") gelden er overgangsmaatregelen.

Naar verluidt werkt de FSMA aan niet minder dan elf circulaire ("soft law"), die de IBP's richtlijnen en aanbevelingen zullen aanreiken om alle nieuwe verplichtingen te implementeren. Deze circulaire zullen wellicht in de eerste maanden van 2019 verschijnen op de *website* van de FSMA. IBP's zullen hiermee ook rekening moeten houden bij de implementatie van de vereisten van de Nieuwe Wet.

In deze *Newsletter* zetten we de voornaamste wijzigingen op een rijtje.

1 Beleidsstructuur van IBP's

De Richtlijn bevat maar weinig bepalingen over de interne beleidsstructuur van een IBP. Er moet volgens de Richtlijn minstens een beleidsbepalend of toezichhoudend orgaan zijn, maar de Richtlijn laat het aan de Lidstaten om dit concreet vorm te geven.

In België werd in de IBP-Wet een systeem uitgewerkt waarbij elke IBP verplicht de rechtsvorm van een OFP (Organisme voor de Financiering van Pensioenen) moe(s)t aannemen. Elke OFP moet een raad van bestuur hebben en een algemene vergadering. De bijdragende ondernemingen moeten in de algemene vergadering zetelen. In de IBP-Wet werd ook een evenwicht nagestreefd tussen de bevoegdheden van beide organen. De IBP-Wet bepaalt met name een aantal beslissingen van de raad van bestuur waarvoor bekrachtiging door de algemene vergadering vereist is.

Aan dit systeem wordt niet fundamenteel gesleuteld in de Nieuwe Wet. Wel zijn er een aantal kleine wijzigingen in de marge, als volgt:

1.1 Vaste vertegenwoordiging van rechtspersonen

De IBP-Wet bepaalde dat een rechtspersoon die lid is van de algemene vergadering minstens één vaste vertegenwoordiger moest aanduiden. Die moest een vennoot, zaakvoerder, bestuurder, lid van het directiecomité of werknemer zijn van de rechtspersoon. In de Nieuwe Wet wordt nu de mogelijkheid gecreëerd om als vaste vertegenwoordiger iemand aan te duiden die geen vennoot, zaakvoerder, bestuurder lid van het directiecomité of werknemer is van de rechtspersoon, maar wel van de onderneming, de instelling of de entiteit die een controlebevoegdheid over deze rechtspersoon uitoefent (zoals de moedervenootschap). Deze wijziging, die niet vereist werd door de Richtlijn, beoogt de vertegenwoordiging in de algemene vergadering te vereenvoudigen, wat vooral in grote groepen van ondernemingen en pensioenfondsen met grensoverschrijdende

activiteiten zal worden verwelkomd. De wijziging geldt niet voor de vaste vertegenwoordiging van rechtspersonen die worden benoemd als lid van de raad van bestuur of een ander operationeel orgaan.

1.2 Stemrecht in multi-ondernemingsfondsen

Een andere wijziging die niet door de Richtlijn werd opgelegd is een bepaling in de Nieuwe Wet die enkel van toepassing is in de 'echte' multi-ondernemingsfondsen, dit zijn de pensioenfondsen waarvan de bijdragende ondernemingen niet (noodzakelijk) behoren tot dezelfde groep van ondernemingen. Onder de huidige wetgeving is het mogelijk dat de bijdragende ondernemingen in een dergelijk OFP slechts buitengewoon lid zijn, eventueel zelfs zonder stemrecht. De Nieuwe Wet stelt nu dat zij minstens stemrecht moeten hebben over (1) materies die tot de bevoegdheid van de algemene vergadering behoren en die hun eigen pensioenregeling betreffen, (2) de benoeming van een onafhankelijke bestuurder(s), en (3) beslissingen van de algemene vergadering in geschillenregeling tussen raad van bestuur en sociaal comité wanneer een sociaal comité medebeslissingsbevoegdheid heeft (let wel, het wordt niet verplicht om dergelijke beslissingsbevoegdheid toe te kennen aan een sociaal comité). Daarnaast bevat de Nieuwe Wet een vrij algemene bepaling die aan dergelijke bijdragende ondernemingen een "billijke vertegenwoordiging" moet garanderen in de procedure voor oproeping, verloop en stemming in de vergadering. Zij kunnen ook steeds een voorstel voorleggen aan de algemene vergadering om een onafhankelijke bestuurder te benoemen, waarover dan zal moeten worden gestemd door alle bijdragende ondernemingen. Zij kunnen ook andere punten agenderen op de algemene vergadering en ook op de raad van bestuur.

1.3 Publicatieformaliteiten

Aan de publicatieformaliteiten wordt niet gesleuteld, behalve dat voortaan (1) enkel nog de benoeming van de leden van de raad van bestuur wordt gepubliceerd en niet die van de andere operationele organen, (2) het jaarverslag van de raad van bestuur samen met de jaarrekeningen moet worden neergelegd bij de Nationale Bank, en (3) elke OFP in alle akten en stukken niet alleen de term Organisme voor Financiering van Pensioenen of OFP en zijn zetel moet vermelden, maar ook zijn ondernemingsnummer.

2 Fit & proper

De IBP-Wet stelde reeds dat de leden van de operationele organen moesten beschikken over de vereiste professionele betrouwbaarheid en passende deskundigheid (de zgn. “fit & proper” vereiste). In 2014 werd in de tekst van de wet verduidelijkt dat deze criteria “permanent” gelden. In de Nieuwe Wet worden deze vereisten hernomen en verder uitgewerkt. Belangrijk is dat nu, naar analogie met het systeem dat geldt voor banken, de benoeming (incl. evt. hernieuwingen) van de leden van operationele organen en van de sleutelfuncties pas uitwerking kan krijgen na de goedkeuring van het voorstel tot benoeming door de FSMA. Wanneer het om een eerste benoeming gaat, pleegt de FSMA hierover voorafgaand overleg met de Nationale Bank van België. De IBP moet de FSMA ook onverwijld op de hoogte brengen van elk nieuw feit of element dat een significante invloed kan hebben op de betrouwbaarheid of deskundigheid en van elke afzetting of ontslag.

De Nieuwe Wet zegt ook uitdrukkelijk dat de raad van bestuur de eindverantwoordelijkheid draagt voor de naleving van de wetgeving.

3 Governance van IBP's

De IBP-wet bevatte enkele open, algemene bepalingen over *governance*. Daarnaast had de FSMA haar verwachtingen over de invulling van die open normen toegelicht en verder

uitgewerkt in de Circulaire en de bijhorende Nota CPP-2007-2-WIBP van 23 mei 2007 over het deugdelijk bestuur van de IBP's.

De Nieuwe Wet introduceert die *governance*-voorschriften in de wet zelf. In het algemeen zullen de wettelijke *governance*-vereisten van de Nieuwe Wet en de Richtlijn geen grote revolutie veroorzaken bij de Belgische IBP's, omdat zij reeds sinds de voormelde Circulaire en Nota van 2007 vertrouwd zijn met de *governance*-verwachtingen van de FSMA. Wat het *governance*-luik betreft zal de omzetting van de Richtlijn zich dus voor een groot stuk vertalen in het overnemen en verfijnen van de bestaande “soft law” in de wetgeving (“hard law”). Daarnaast zijn er wel enkele nieuwigheden, zoals de risicobeheersfunctie en de eigen risicobeoordeling die uitdrukkelijk in het *governance*-kader moeten opgenomen worden.

3.1 Governancesysteem

Als algemeen principe wordt in de Nieuwe Wet ingeschreven dat IBP's over een doeltreffend *governancesysteem* moeten beschikken dat voor een gezonde en prudente bedrijfsvoering zorgt. Dit systeem moet in verhouding staan tot de omvang, de aard, de schaal en complexiteit van de werkzaamheden van de IBP.

Het *governancesysteem* omvat:

- een adequate en transparante organisatiestructuur;
- een doeltreffend systeem van interne controle;
- redelijke maatregelen, waaronder noodplannen, om de continuïteit en regelmatigheid van de werkzaamheden van de IBP te garanderen;
- een doeltreffend risicobeheersysteem;
- beleidslijnen (“*policies*”), die de IBP schriftelijk opstelt en toepast voor:
 - het risicobeheer;
 - interne audit;
 - de actuariële activiteiten, indien van toepassing;
 - uitbesteding, indien van toepassing.

Sommige van deze *policies* lijken nieuw in de Belgische context, maar zijn in de praktijk in meer of mindere mate al (impliciet) reeds opgenomen in de bestaande *policies* van de IBP's;

- een beloningsbeleid;
- passende onafhankelijke sleutelfuncties inzake interne audit, risicobeheer, *compliance* en actuariaat.

3.2 Risicobeheersysteem en risicobeheerfunctie

Eén van de belangrijkste hervormingen van de Richtlijn voor België op het vlak van “*governance*” is de verplichting voor elke IBP om over een doeltreffend en goed geïntegreerd risicobeheersysteem te beschikken. Belgische IBP's houden vandaag al terdege rekening met risico's inzake de financiering, de beleggingen of de operationele werking van de IBP. De Nieuwe Wet legt op dat het voortaan allemaal wat meer gestructureerd en gedocumenteerd zal moeten verlopen.

Vooreerst moet de IBP een risicobeheersysteem instellen, waarbij zij zowel op individueel als op geaggregeerd niveau risico's kan identificeren, meten, bewaken, beheren en aan de raad van bestuur kan rapporteren. Het gaat dan zowel om risico's op het actuariële vlak (ALM studie), op het investeringsvlak (beleggingen in derivaten; liquiditeits- en concentratierisico; milieu, sociale en *governance* risico's met betrekking tot de beleggingsportefeuille; enz.) als op het operationele vlak (zoals bijvoorbeeld risico's op het vlak van ICT; risico's in verband met persoonsgegevens; managementrisico's; enz.). Elke IBP zal een grondige risicoanalyse moeten doen, waarbij ze zich de vraag moet stellen waar de belangrijkste risico's liggen, hoe ze die risico's kan inschatten of meten, en vooral hoe ze die risico's kan beheren. Wanneer aangeslotenen of pensioengerechtigden ook risico's lopen, moeten ook die risico's - vanuit het oogpunt van de aangeslotenen en pensioengerechtigden - mee opgenomen worden in het risicobeheersysteem.

Dit alles wordt neergelegd in een beleidsdocument, het “risicobeheerbeleid”, dat door de raad van bestuur moet worden goedgekeurd. Telkens wanneer er zich een duidelijke wijziging voordoet inzake één of meerdere van de risico's, zal de raad van bestuur het risicobeheerbeleid aanpassen. Bovendien zal de raad van bestuur minstens om de drie jaar het risicobeheersysteem evalueren.

De raad van bestuur staat hier niet alleen voor.

De Nieuwe Wet creëert, in navolging van de Richtlijn, een nieuw sleutelfunctie: de risicobeheerfunctie, of “*risk manager*”. De persoon, die verantwoordelijk is voor de risicobeheerfunctie, moet actief betrokken worden bij het uitstippelen van de risicostrategie en het opzetten van het risicobeheersysteem, alsook bij alle beleidsbeslissingen die een significante invloed hebben op de risico's. De *risk manager* waakt erover dat het risicobeheersysteem alle risico's omvat waarmee de IBP in aanraking komt en ziet toe op de goede toepassing van het risicobeheersysteem. Kortom, de *risk manager* zal actief betrokken moeten worden bij elke strategische beslissing van de raad van bestuur, en zal dan ook heel regelmatig, zo niet altijd, op de raad van bestuur aanwezig moeten zijn. Net zoals het geval is voor de andere sleutelfuncties, moet het gaan om ten minste één onafhankelijke persoon (natuurlijke of rechtspersoon), van binnen of buiten de IBP. Hierbij mag rekening gehouden worden met het proportionaliteitsbeginsel. Grote IBP's zullen best beroep doen op een volledig onafhankelijke persoon, terwijl kleinere IBP's beroep zullen kunnen doen op iemand die deze functie reeds uitoefent in de bijdragende onderneming, of eventueel zelfs een lid van de raad van bestuur van de IBP.

3.3 Eigen-risicobeoordeling (“ORA”)

De IBP moet niet alleen over een doeltreffend risicobeheersysteem beschikken. De IBP moet bovendien ten minste om de drie jaar of onmiddellijk na elke significante wijziging in haar risicoprofiel (zoals vb. het beheer van een nieuw soort pensioentoezegging, het toetreden van een nieuwe bijdragende onderneming, een

collectieve overdracht van verplichtingen en daaraan gerelateerde activa,...) een eigen-risicobeoordeling of “*own risk assessment*” (kortweg “ORA” genoemd) uitvoeren. Deze eigen-risicobeoordeling mag in verhouding staan tot de omvang, de aard, de schaal en de complexiteit van de IBP en haar activiteiten, en heeft onder meer betrekking op *governance*aspecten (met de nadruk op risicobeheer en voorkomen van belangenconflicten), op financiële aspecten (een beoordeling van de financieringsbehoeften van de IBP en de nood aan herstelmaatregelen), op de operationele risico’s, op de risico’s voor de aangeslotenen en pensioengerechtigden, op milieu, sociale, en *governance*risico’s wanneer met deze factoren rekening wordt gehouden bij de beleggingen, enz.

Om een doeltreffende eigen-risicobeoordeling te kunnen doen, moet de IBP over methoden beschikken om de risico’s te detecteren en te beoordelen. Op die manier zal de eigen-risicobeoordeling een waardevol instrument zijn voor de raad van bestuur bij het nemen van strategische beslissingen. De persoon verantwoordelijk voor de risicobeheerfunctie zal de raad van bestuur bijstaan in de eigen-risicobeoordeling. Maar ook de andere sleutelfuncties (zie hieronder, punt 3.4) moeten aan de raad van bestuur hun aanbevelingen overmaken, elk op hun domein, voor het ontwikkelen en uitvoeren van de eigen-risicobeoordeling.

De Nieuwe Wet verplicht de IBP’s om de FSMA binnen de maand in kennis te stellen van de uitgevoerde eigen-risicobeoordeling. De FSMA heeft reeds te kennen gegeven dat zij dit als een sleutelinstrument en -document beschouwt en dat zij hierover weldra een Circulaire zal uitvaardigen met verdere richtsnoeren en aanbevelingen.

3.4 Sleutelfuncties

Krachtens de Nieuwe Wet zal elke IBP over vier of in sommige gevallen drie sleutelfuncties moeten beschikken: de risicobeheerfunctie, de actuariële functie, de interne audit functie en de *compliance* functie. De eerste drie functies

vinden we ook terug in de Richtlijn. De vierde functie, de *compliance* functie, was reeds in het leven geroepen door de FSMA in haar *Governance* Circulaire CPP-2007-2-WIBP van 23 mei 2007, maar wordt nu bestendigd in de Nieuwe Wet.

De **risicobeheerfunctie** hebben we reeds hierboven besproken, onder punt 3.2.

De taken toegewezen aan de **actuariële functie** vallen grotendeels samen met deze die vandaag worden toegewezen aan de aangewezen actuaris. Denken we daarbij aan het toezien op de berekening van de technische voorzieningen, het toetsen van de gehanteerde hypothesen aan de praktijk, het verstrekken van informatie over de betrouwbaarheid en de adequaatheid van de berekening van de technische voorzieningen aan de raad van bestuur, enz. Een IBP moet verplicht een actuariële functie aanstellen wanneer zij pensioenregelingen beheert van het type “*defined benefit*”, “*cash balance*” of “*defined contribution* met een tariefgarantie”. Voor “zuivere *defined contribution*” regelingen is dit niet vereist.

De **compliance functie** is de dag van vandaag reeds gekend bij de Belgische IBP’s, maar krijgt nu ook een wettelijke basis in de Nieuwe Wet. De verantwoordelijke voor de *compliance* functie moet erover waken dat de IBP de wettelijke en reglementaire bepalingen naleeft, alsook haar eigen beleidslijnen. Bovendien beoordeelt de *compliance* functie de *compliance*-risico’s die de IBP loopt.

Tot slot moet elke IBP ook beschikken over een **interne audit functie**, die o.a. het interne controlesysteem en andere aspecten van het *governance* systeem evalueert. Meer nog dan tot nu toe het geval was, zal de interne auditor moeten waken over de wisselwerking tussen de verschillende sleutelfuncties.

Volgens de Memorie van Toelichting bij de Nieuwe Wet vormen de sleutelfuncties, samen met de verantwoordelijken voor de operationele taken, de verdedigingslijnes tegen

de risico's waaraan de IBP is blootgesteld. De eerste verdedigingslinie is de interne controle binnen de operationele diensten. De tweede verdedigingslinie wordt gevormd door de risicobeheerfunctie, de actuariële functie en de *compliance* functie. De interne auditor tenslotte, vormt de derde verdedigingslinie.

Elke sleutelfunctie moet uitgeoefend worden door een onafhankelijke persoon van binnen of buiten de IBP, die zich desgevallend kan laten bijstaan door andere personen. Het kan gaan om een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, om één enkele persoon of om meerdere personen die samen een college vormen. Eén persoon kan meerdere sleutelfuncties combineren, behalve de interne auditor die steeds onafhankelijk moet zijn van de andere functies. Zo kan vb. de *risk manager* ook verantwoordelijk zijn voor de *compliance* functie en/of voor de actuariële functie, of kan de actuariële functie ook de *compliance* functie waarnemen (al dan niet door de hulp in te roepen van derden), mits die persoon over de noodzakelijke deskundigheid beschikt op het vlak van *compliance* en/of actuariaat en voor zover de gezamenlijke uitoefening van verschillende sleutelfuncties geen belangenconflicten doet rijzen.

In principe moet de verantwoordelijke voor een sleutelfunctie verschillen van de persoon die in de bijdragende onderneming een soortgelijke functie vervult, maar op basis van het proportionaliteitsbeginsel kunnen sommige IBP's hiervan afwijken. Niet al te grote of complexe IBP's kunnen desgevallend beroep doen op (vb.) een interne auditor of *compliance officer* van de bijdragende onderneming, op voorwaarde dat de IBP hieromtrent beschikt over een degelijk belangenconflictbeleid.

De sleutelfuncties rapporteren minstens één maal per jaar aan de raad van bestuur over de uitvoering van hun taak, hun bevindingen en aanbevelingen. Daarnaast moeten de sleutelfuncties de raad van bestuur proactief contacteren wanneer ze negatieve risico-ontwikkelingen of significante inbreuken op de

regelgeving vaststellen (zie punt 7 in verband met de “*whistle blowing*” verplichting ten opzichte van de FSMA).

3.5 Beloningsbeleid

De IBP moet voortaan een beloningsbeleid opstellen en toepassen. Ook dit is een vereiste die reeds gold voor andere bedrijven in de financiële sector en die nu wordt getransponeerd naar de pensioenfondsen. Het beleid moet gelden voor (1) alle leden van operationele organen, (2) de sleutelfuncties, ook als zij worden uitbesteed, en (3) de personeelsleden die door hun beroepswerkzaamheden een wezenlijke impact hebben op het risicoprofiel van de IBP.

De inhoudelijke vereisten voor het beloningsbeleid worden vrij algemeen gesteld in de Nieuwe Wet: het beleid moet (1) een deugdelijk, prudent en doeltreffend bestuur in de hand werken, (2) in lijn zijn met de langetermijnbelangen van de aangeslotenen, (3) belangenconflicten vermijden, (4) niet aanmoedigen tot het nemen van risico's die niet stroken met het risicoprofiel, en (5) duidelijke, transparante en doeltreffende *governance* en toezicht voorzien. Naar verluidt zal één en ander worden verduidelijkt in een Circulaire van de FSMA.

4 Grensoverschrijdende activiteiten en overdrachten

4.1 Grensoverschrijdende activiteiten

Met de eerste IORP Richtlijn werd een kader gecreëerd voor grensoverschrijdende activiteiten van IBP's. Er is sprake van een grensoverschrijdende activiteit wanneer een IBP een pensioentoezegging beheert die in de relatie tussen de bijdragende onderneming en aangeslotenen en/of pensioengerechtigden onderworpen is aan de sociale en arbeidswetgeving van een ander land (Lidstaat van ontvangst) dan de Lidstaat van herkomst van de IBP. Wanneer een in België gevestigde IBP vb. een aan Nederlands sociaal recht

onderworpen pensioentoezegging beheert is er sprake van een grensoverschrijdende activiteit.

Met de IBP-Wet heeft België zich op de kaart gezet als *prime location* voor pan-Europese pensioenfondsen. Hiervoor werd een flexibele rechtspersoon (het OFP) en daaraan gekoppeld aantrekkelijk fiscaal plaatje in het leven geroepen. In België gelden geen kwantitatieve eigenvermogensvereisten of beperkingen op dekkingswaarden (andere dan deze voorzien in de Richtlijn). Naast de realisatie van schaalvoordelen kan dit een reden zijn voor een bijdragende onderneming om pensioentoezeggingen te laten beheren in België. Uiteraard dient een Belgische IBP haar technische voorzieningen (en eventuele solvabiliteitsmarge) op basis van prudente actuariële en economische hypothesen te bepalen en af te dekken met prudent gekozen en gewaardeerde activa. De Nieuwe Wet heeft op dit vlak weinig veranderingen in petto. Het belangrijkste voor in België gevestigde pan-Europese pensioenfondsen is wellicht wat de finale tekst van de Richtlijn niet gehaald heeft: De Richtlijn (en ook de Nieuwe Wet) leggen immers géén kwantitatieve eigenvermogensvereisten op zoals die wel gelden voor verzekeraars (Solvency II).

De bepalingen over grensoverschrijdend beheer uit de Nieuwe Wet zijn *quasi* letterlijk uit de Richtlijn overgenomen. De belangrijkste nieuwigheden zijn:

- enkele terminologische verduidelijkingen
- een versoepeling van het “*fully funded*” principe voor pan-Europese pensioenfondsen
- de invoering van een procedure grensoverschrijdende overdrachten

Deze wijzigingen hebben voornamelijk tot doel grensoverschrijdende activiteiten en overdrachten te vergemakkelijken en de procedures toe te lichten.

Tot slot zullen de statuten van grensoverschrijdende IBP's een geschillenprocedure moeten bepalen in geval van conflicten tussen de raad van bestuur en sociale comités, wanneer deze laatsten een beslissingsbevoegdheid hebben. Sociale

comités komen vooral voor binnen pan-Europese pensioenfondsen.

Hieronder zetten we de belangrijkste nieuwigheden op een rijtje.

4.2 *Fully funded*: (beperkte) versoepeling

Wanneer een IBP een grensoverschrijdende activiteit uitoefent moeten de technische voorzieningen op elk moment volledig gedekt zijn door afdoende activa. Een pan-Europees pensioenfonds mocht dus geen onderfinanciering kennen. Op deze volledige dekkingsvereiste wordt nu een nuance aangebracht. Van het *fully funded* principe wordt niet afgeweken, maar indien de FSMA zou vaststellen dat er toch sprake is van een onderfinanciering zal de FSMA ingrijpen en dient de IBP onmiddellijk herstelmaatregelen ter goedkeuring voor te leggen die onverwijld moeten uitgevoerd worden. Een herstelplan, zij het van korte duur, behoort bijgevolg voortaan ook tot de mogelijkheden voor een pan-Europees pensioenfonds (wat voordien niet het geval was).

4.3 Grensoverschrijdende overdracht van een andere Lidstaat naar België

De Richtlijn en Nieuwe Wet bepalen een procedure om grensoverschrijdende overdrachten tussen IBP's te realiseren. Er is sprake van een grensoverschrijdende overdracht wanneer een IBP die in een Lidstaat is geregistreerd of vergund het geheel of een deel van haar passiva of technische voorzieningen van een pensioenregeling en de overeenkomstige activa of geldwaarde daarvan overdraagt naar een in een andere Lidstaat geregistreerde IBP. Een grensoverschrijdende overdracht hoeft niet per definitie aanleiding te geven tot een grensoverschrijdende activiteit (vb. wanneer een pensioentoezegging die eerder beheerd werd door een pan-Europees pensioenfonds na de overdracht terug in het thuisland wordt beheerd), maar doorgaans zal dit wel het geval zijn. De procedure voor een

grensoverschrijdende overdracht kan samengevat worden in zes stappen.

Stap 1: sociale procedure

Een grensoverschrijdende overdracht is onderworpen aan de goedkeuring van de meerderheid van de aangeslotenen en de meerderheid van de betrokken pensioengerechtigden of hun vertegenwoordigers (bijvoorbeeld *trustees*). Deze meerderheid wordt bepaald volgens de sociale wetgeving die van toepassing is op de over te dragen pensioenregeling. De overdracht dient uiteraard ook door de bijdragende onderneming(en) te worden goedgekeurd.

Stap 2: overdrachtsovereenkomst

De overdragende en ontvangende IBP sluiten vervolgens een overeenkomst over de voorwaarden en modaliteiten van de overdracht.

Stap 3: indienen dossier bij de FSMA

De Belgische IBP dient vervolgens de aanvraag tot goedkeuring van de overdracht in bij de FSMA. Naast de het bewijs van de voorafgaandelijke sociale procedure (stap 1) en het akkoord tussen de overdragende en ontvangende IBP (stap 2) moet het dossier de volgende informatie bevatten:

- Een beschrijving met de hoofdkenmerken van de pensioenregeling;
- Een beschrijving van de over te dragen passiva of technische voorzieningen en andere verplichtingen en daarmee corresponderende activa of geldwaarde daarvan;
- De namen en vestigingen van de hoofdbesturen van de overdragende IBP en bijdragende ondernemingen.

Stap 4: communicatie tussen FSMA en toezichthouder andere lidstaat

De FSMA bezorgt de informatie uit stap 3 onverwijld aan de toezichthouder van de

Lidstaat van herkomst van de overdragende IBP.

Stap 5: toezichthouder lidstaat van herkomst

De toezichthouder van de overdragende IBP heeft vervolgens 8 weken om te oordelen of:

- (in geval van een gedeeltelijke overdracht) de lange termijnbelangen van de “achterblijvende” aangeslotenen en pensioengerechtigden gevrijwaard zijn;
- De individuele rechten van de aangeslotenen en pensioengerechtigden na de overdracht minstens gelijk gebleven zijn;
- De over te dragen activa toereikend en passend zijn om de over te dragen passiva / technische voorzieningen te dekken overeenkomstig het land van herkomst van de overdragende IBP.

Stap 6: beoordeling FSMA

De FSMA neemt haar beslissing tot goedkeuring van de overdracht (of weigering) uiterlijk 3 maanden na de ontvangst van het volledige overdrachtdossier. De FSMA beoordeelt hierbij alleen of:

- alle gegevens werden verstrekt;
- de administratieve structuur, financiële positie en professionele betrouwbaarheid en deskundigheid van het bestuur van de IBP verenigbaar zijn met de overdracht;
- de lange termijnbelangen van de aangeslotenen en pensioengerechtigden van de Belgische IBP tijdens en na de overdracht afdoende zijn beschermd;
- het *fully funded* principe is nageleefd (in geval van een grensoverschrijdende overdracht);
- de over te dragen activa passend en toereikend zijn om de over te dragen passiva / technische voorzieningen te dekken overeenkomstig de IBP Wet.

Stap 7: kennisgeving door FSMA

De FSMA stelt de Belgische IBP meteen in kennis van haar beslissing (weigering of toelating). De toezichthouder en overdragende IBP worden uiterlijk binnen de 2 weken in kennis gesteld. Indien de overdracht géén aanleiding geeft tot een grensoverschrijdende activiteit is het dossier hiermee afgerond en kan de overdracht worden uitgevoerd.

Stap 8: Grensoverschrijdende activiteit

Indien de grensoverschrijdende overdracht aanleiding geeft tot een grensoverschrijdende activiteit (wat doorgaans het geval zal zijn) verstrekt de FSMA aan de Belgische IBP uiterlijk binnen de week na ontvangst van deze info door de toezichthouder van de overdragende IBP:

- de sociale en arbeidswetgeving van toepassing op de overgedragen regeling;
- de voorschriften inzake informatieverstrekking;
- (desgevallend) de verplichting om een bewaarder aan te stellen voor de bewaring van de activa en de vervulling van de toezichtstaken.

Na ontvangst van deze info (of bij gebrek aan ontvangst van deze info binnen de 7 weken na de goedkeuring van de overdracht (stap 6)) kan de Belgische IBP haar activiteiten starten.

In geval van onenigheid tussen de FSMA en de buitenlandse toezichthouder kan EIOPA op verzoek van één van beide toezichthouders of op eigen initiatief bemiddelen.

4.4 Grensoverschrijdende overdracht van België naar een andere Lidstaat

De overdrachtsprocedure van België naar een andere lidstaat is *mutatis mutandis* dezelfde als voor de procedure waarin België optreedt als Lidstaat van herkomst. Ook hier geldt dat een meerderheid van de aangeslotenen en een meerderheid van de pensioengerechtigden of hun

vertegenwoordigers met de overdracht moeten instemmen. De parlementaire voorbereidingen verwijzen wat betreft pensioentoezeggingen voor werknemers naar artikel 34 van de WAP. Concreet betekent dit dat naar gelang het geval het individueel akkoord of een cao (wat betreft de actieve werknemers) vereist is om de overdracht te realiseren. Passieve aangeslotenen of rentetrekkeners zijn echter niet gebonden door een cao zodat een eventuele overdracht in beginsel enkel via hun (desgevallend impliciet) individueel akkoord kan.

4.5 Geschillenprocedure sociale comités

Voor de uitvoering van de (buitenlandse) sociale wetgeving die van toepassing is op de pensioentoezeggingen die een IBP beheert, kan een IBP één of meerdere (vb. per land) sociale comités instellen. Deze sociale comités komen vooral binnen pan-Europese pensioenfondsen voor. Indien de sociale wetgeving van een Lidstaat bijvoorbeeld oplegt dat bepaalde beslissingen paritair worden genomen, dan kan dit op het niveau van het sociaal comité georganiseerd worden. Sociale comités zijn geen (operationele) organen van de IBP, maar in de statuten kan een beslissingsbevoegdheid worden toegekend aan het sociaal comité. Voortaan moeten de statuten nu ook bepalen welke geschillenregeling er moet gevolgd worden in geval van onenigheid tussen een sociaal comité en de IBP. Indien de raad van bestuur niet akkoord gaat met de uitkomst van deze procedure omdat die uitkomst een substantieel risico inhoudt dat de IBP niet aan haar wettelijke verplichtingen voldoet of ernstige gevolgen zou kunnen hebben voor de aangeslotenen en pensioengerechtigden moet de raad van bestuur de zaak aan de Algemene Vergadering voorleggen die de nodige maatregelen neemt. De raad van bestuur moet de FSMA hier ook van in kennis stellen.

5 Beleggingsbeleid en bewaarder (“custodian”)

5.1 Beleggingsbeleid

De Richtlijn hecht veel belang aan de zogeheten “ESG” factoren (*environment, social & governance*). Milieu-, sociale en *governance* factoren, zoals bedoeld in de VN beginselen voor verantwoord beleggen, zijn volgens de Richtlijn belangrijk voor het beleggingsbeleid en het risicobeheersysteem van de IBP.

De Nieuwe Wet voegt er zelfs aan toe dat een behoorlijk *governance*-systeem inhoudt dat bij de beleggingsbeslissingen rekening wordt gehouden met milieu-, sociale en *governance* factoren met betrekking tot de belegde activa. Ook de verklaring inzake beleggingsbeginselen (SIP) en andere informatiedocumenten (zie verder punt 6) moeten de wijze waarop in het beleggingsbeleid rekening wordt gehouden met ESG factoren beschrijven. Ook al legt de Nieuwe Wet geen concrete richtlijnen op hoe en in welke mate dan wel met de ESG factoren rekening moet worden gehouden, toch zal elke IBP hier in de toekomst wel degelijk (meer)aandacht moeten aan besteden.

5.2 Bewaarder

De Richtlijn besteedt een heel hoofdstuk aan de bewaarder en biedt de Lidstaten verschillende opties. Zo kan de Lidstaat van herkomst voorschrijven dat de IBP's een of meerdere bewaarders moeten aanstellen voor de bewaring van activa.

De IBP-Wet schreef reeds voor dat alle Belgische IBP's hun voor bewaring vatbare dekkingswaarden in bewaring moesten geven, hetzij bij de Nationale Bank van België, hetzij bij een kredietinstelling of een beleggingsonderneming wiens vergunning een activiteit van bewaargeving toelaat. Dit principe wordt hernomen in de Nieuwe Wet en uitgebreid tot alle activa van de IBP. De Belgische wetgever heeft ervoor gekozen om

enkel bewaartaken op te leggen aan de bewaarder. Er werd geen gebruik gemaakt van de door de Richtlijn geboden mogelijkheid om ook bepaalde, bijkomende toezichttaken op te leggen aan de bewaarder.

De aanstelling van de bewaarder moet vastgelegd worden in een schriftelijke overeenkomst tussen de bewaarder en de IBP. De bewaarder mag geen werkzaamheden uitvoeren die aanleiding kunnen geven tot belangenconflicten, tenzij de bewaarder zijn bewaarnemingstaken functioneel en hiërarchisch heeft gescheiden van zijn andere taken, en mogelijke belangenconflicten voldoende worden beheerd en werden meegedeeld aan de raad van bestuur van de IBP. De Nieuwe Wet verduidelijkt dat de bewaarder t.o.v. de IBP en de aangeslotenen en pensioengerechtigden aansprakelijk is voor alle door hen geleden schade, ten gevolge van een ongerechtvaardigde niet-nakoming of gebrekkige nakoming van zijn verplichtingen, zelfs in het geval hij de in bewaring genomen activa geheel of ten dele aan derden heeft toevertrouwd.

De Richtlijn laat ook toe dat de Lidstaat van ontvangst de aanstelling van een bewaarder voorschrijft voor de IBP's met grensoverschrijdende activiteiten, die een pensioenregeling beheren waarbij de aangeslotenen en pensioengerechtigden het volledige beleggingsrisico dragen (d.i. bij een zuivere vaste bijdragenplan), mits de aanstelling van een bewaarder volgens het nationaal recht van die Lidstaat ook vereist is. De Belgische wetgever heeft ervoor gekozen om deze optie te lichten.

Tot slot voert de Nieuwe Wet voor IBP's, die solidariteitstoezeggingen beheren, de verplichting in om ook de activa die tegenover de solidariteitsverbintenissen staan in bewaargeving te geven.

6 Informatie

6.1 Algemeen

1-

De Richtlijn bevat een uitgebreide titel over de informatie die aan toekomstige aangeslotenen, aangeslotenen (dit zijn de actieve aangeslotenen en de slapers) en de pensioengerechtigden (dit zijn de gepensioneerden en de begunstigen van een overlevings- of wezenpensioen) moet verschaft worden.

Hoewel België de regels inzake informatieverstrekking steeds heeft behandeld als sociale wetgeving, heeft de wetgever ervoor gekozen om de informatievereisten van de Richtlijn *quasi* letterlijk over te nemen in de prudentiële wetgeving (de Nieuwe Wet).

Die keuze is gemaakt met het oog op de grensoverschrijdende activiteiten, waarbij de Belgische IBP's de nodige informatieverplichtingen ook moeten vervullen ten aanzien van aangeslotenen of pensioengerechtigden die ressorteren onder de sociale- en arbeidswetgeving van een andere Lidstaat en voor wie de informatieverplichtingen opgenomen in Belgische sociale wetgeving dus niet gelden.

De wetgever specificeert wel dat het opnemen van de informatieverplichtingen in de Nieuwe Wet de IBP uiteraard niet vrijstelt van naleving van de bestaande Belgische sociale wetgeving.

Aangezien deze nieuwe informatieverplichtingen echter op bepaalde punten ruimer zijn dan deze die momenteel zijn opgenomen in de Belgische sociale wetgeving heeft de wetgever ook een herziening van de Belgische sociale wetgeving op dit punt aangekondigd. Dit om de *level playing field* inzake informatie tussen IBP's en verzekeraars te verzekeren (zie verder punt 6.2).

2-

In het algemeen kan gesteld worden dat de Richtlijn veel belang hecht aan gepast taalgebruik, de leesbaarheid en de coherentie van de documenten die de (toekomstige) aangeslotenen en pensioengerechtigden ontvangen en aan de wijze waarop de informatie wordt verstrekt.

Deze verwachtingen worden opgenomen in de Nieuwe Wet, die vereist dat de informatie regelmatig wordt bijgewerkt, is weergegeven in begrijpelijke taal (vermijden van *jargon*), niet misleidend is opgesteld, op zodanige wijze gepresenteerd wordt dat het gemakkelijk leesbaar is, opgesteld wordt in een officiële taal van de Lidstaat waarvan het sociale en arbeidsrecht van toepassing is op de pensioenregeling en kosteloos ter beschikking wordt gesteld in elektronische vorm, dan wel op papier.

De informatieverplichtingen van de Nieuwe Wet kunnen worden uitgeoefend door de IBP, de bijdragende onderneming of een derde. De Memorie van Toelichting verwijst hierbij expliciet naar Sigedis, die kan worden belast met een deel van de informatieverplichtingen via o.m. *MyPension*.

6.2 De nieuwe voorschriften inzake informatieverstrekking

In de Richtlijn worden de informatieverplichtingen opgedeeld in functie van de verschillende fasen van de pensioenopbouw: (i) de fase vóór de aansluiting (toekomstige aangeslotenen), (ii) de opbouwfase van het aanvullend pensioen (aangeslotenen), (iii) de fase vóór de pensionering en (iv) de uitbetalingsfase van het aanvullend pensioen (pensioengerechtigden).

De Nieuwe Wet wijkt licht af van deze volgorde om het geheel aan informatieverplichtingen logischer te structureren, maar herneemt voor

de rest integraal de informatieverplichtingen, die worden opgelegd door de Richtlijn:

- De Nieuwe Wet voert een aantal totaal nieuwe informatieverplichtingen in t.a.v. de toekomstige aangeslotenen. Zo moet de IBP voortaan toekomstige aangeslotenen informeren over de relevante opties waarover zij beschikken, met inbegrip van de beleggingsopties, de relevante kenmerken van de pensioenregeling (waaronder de soort uitkeringen), of en hoe in het kader van de beleggingsbenadering rekening wordt gehouden met ESG factoren, en waar verdere informatie beschikbaar is.

Indien de toekomstige aangeslotenen een beleggingsrisico dragen of beleggingsbeslissingen kunnen nemen, moet de IBP de toekomstige aangeslotenen nog extra informatie bezorgen (zoals o.m. de resultaten die de beleggingen i.v.m. de pensioenregeling in het verleden hebben behaald en de structuur van de kosten, die door de aangeslotenen en pensioengerechtigden worden gedragen).

De toekomstige aangeslotenen, die automatisch aangeslotenen worden bij de pensioenregeling (wat in België steeds het geval is voor werknemers, van zodra ze aan de aansluitingsvoorwaarden van de collectieve pensioenregeling voldoen) moeten deze informatie ontvangen van zodra ze aangesloten zijn. Vanuit praktisch oogpunt zou kunnen gedacht worden aan een soort "welkombrochure" die al deze informatie bevat. Toekomstige aangeslotenen, die niet automatisch bij een pensioenregeling worden aangesloten (zoals vb. het geval is voor zelfstandigen die kunnen kiezen om al dan niet aan te sluiten bij een VAPZ-regeling, of voor werknemers die gebruik maken van het Vrij Aanvullend Pensioen voor Werknemers), ontvangen de informatie vooraleer ze bij de pensioenregeling aansluiten.

- Daarnaast verplicht de Nieuwe Wet de IBP om voldoende informatie te verschaffen aan de aangeslotenen en pensioengerechtigden

over de voorwaarden van de pensioenregeling, zoals o.m. over het beleggingsprofiel, de aard van de financiële risico's die door de aangeslotenen en pensioengerechtigden worden gedragen, de structuur van de kosten, die door de aangeslotenen en pensioengerechtigden worden gedragen bij zuivere vaste bijdragenregelingen,... Veel van die informatieverplichtingen zijn momenteel al voorzien in de Belgische wetgeving.

- De grootste aanpassing heeft betrekking op de jaarlijkse pensioenfiche, die volgens de Nieuwe Wet voortaan "het pensioenoverzicht" moet worden genoemd. De informatie die moet worden weergegeven op het pensioenoverzicht is uitgebreid. Naast de reeds gekende informatie zal het pensioenoverzicht voortaan ook o.m. de volgende informatie moeten bevatten:

- informatie over de garanties uit hoofde van de pensioenregeling (indien van toepassing);
- informatie over de op basis van de vermelde pensioenleeftijd gemaakte pensioenprojecties; indien de pensioenprojecties worden uitgevoerd op basis van economische scenario's, moet die informatie ook een meest realistisch scenario en een ongunstig scenario omvatten, rekening houdend met de specifieke aard van de pensioenregeling;
- informatie over de bijdragen die de bijdragende onderneming en de aangeslotenen gedurende ten minste de afgelopen twaalf maanden hebben betaald;
- een uitsplitsing van de kosten die de IBP gedurende ten minste de afgelopen twaalf maanden heeft ingehouden en die een impact hebben op de rechten van de aangeslotenen.

IBP's moeten dit pensioenoverzicht jaarlijks bezorgen aan alle aangeslotenen, met inbegrip van de passieve aangeslotenen (de slapers). Nochtans

schaftte de WAP in 2016 de verplichting om elk jaar een pensioenfiche aan de slapers te bezorgen aft. Sinds 2016 hebben de slapers immers toegang tot hun pensioengegevens via *MyPension* en de Databank Tweede Pijler (DB2P), die beheerd wordt door Sigedis. In de Commissie Sociale Zaken heeft de Minister van Pensioenen benadrukt dat het de bedoeling is om - via een afzonderlijk wetgeving initiatief - de sociale wetgeving aan te passen om de nieuwe informatieverplichtingen ook van toepassing te maken op verzekeringsmaatschappijen. De wetgeving m.b.t. Sigedis zou in dit kader ook worden aangepast om ervoor te zorgen dat de informatie op *MyPension* zal volstaan voor een correcte informatieverstrekking aan de slapers.

Zolang dit apart wetgevend initiatief er niet is (waarbij het nog af te wachten valt of het er *überhaupt* snel zal komen gelet op het recente ontslag van de federale regering), zullen de IBP's opnieuw een aparte mededeling moeten doen aan de slapende aangeslotenen.

- De Nieuwe Wet bevat de verplichting om de aangeslotenen tijdig vóór de pensioenleeftijd te informeren over de uitbetalingsmogelijkheden. Tijdens de uitbetalingsfase moet de IBP de pensioengerechtigde bovendien o.m. informeren over de verschuldigde uitkeringen en de uitbetalingsmogelijkheden.
- Tot slot moet de IBP op verzoek van de aangeslotenen, pensioengerechtigden of hun vertegenwoordigers ook de volgende informatie verstrekken: (i) de jaarrekeningen en jaarverslagen (die mogen beperkt worden tot de specifieke pensioenregeling van de aangeslotene / pensioengerechtigde), (ii) de SIP en (iii) informatie over de gehanteerde hypothesen om de bedoelde pensioenprojecties op te stellen.

7 Toezicht door de FSMA

De FSMA staat in voor het prudentieel toezicht en de controle op de naleving van de Nieuwe Wet.

In het algemeen kent de Nieuwe Wet aan de FSMA de bevoegdheid toe om de strategieën, processen en rapporteringsprocedures van de IBP te beoordelen in het licht van de naleving van de regelgeving. Die beoordeling heeft betrekking op de passendheid van het *governancesysteem*, de beoordeling van de risico's die de IBP loopt en van de maatregelen die de IBP heeft genomen om die risico's te evalueren en te beheren. Met het oog op die beoordeling zal de FSMA passende monitoringinstrumenten ontwikkelen, met inbegrip van stresstests waarmee ze een verslechtering van de financiële positie van een IBP kan detecteren en waarmee ze kan nagaan hoe deze verslechtering wordt verholpen.

De Nieuwe Wet bevat ook enkele nieuwe bepalingen inzake de controle- en interventiebevoegdheden van de FSMA. Er gelden ook een aantal nieuwe (informatie)verplichtingen t.a.v. de FSMA. Sommige reeds bestaande verplichtingen krijgen een wettelijke basis:

- Elke IBP moet voortaan de FSMA ook binnen de maand informeren over elke wijziging van haar *governancesysteem*, haar beleidslijnen (vb. het uitbestedingsbeleid), haar beloningsbeleid, haar beheersovereenkomst.
- De FSMA moet de (her)benoeming van de leden van de operationele organen én van de verantwoordelijken voor de sleutelfuncties voorafgaand *goedkeuren* (zie hiervoor punt 2).
- De FSMA moet verwittigd worden van de afzetting / het ontslag van de leden van de operationele organen én van de

verantwoordelijken voor de sleutelfuncties alsook van elk feit of element dat een wijziging van de bij de benoeming verstrekte informatie inhoudt en dat een significante invloed kan hebben op de vereiste betrouwbaarheid en deskundigheid (zie hiervoor punt 2).

- Er wordt een “*whistle blowing*” verplichting ingevoerd voor de sleutelfuncties: de personen, die verantwoordelijk zijn voor een sleutelfunctie, moeten aan de FSMA melden dat de raad van bestuur van de IBP, ondanks de rapportering aan de raad van bestuur, niet tijdig de passende corrigerende maatregelen heeft getroffen wanneer:
 - ze een substantieel risico hebben ontdekt dat de IBP niet aan een wettelijke vereiste van significante betekenis zal voldoen, wanneer dit risico ernstige gevolgen zou kunnen hebben voor de belangen van de aangeslotenen en de pensioengerechtigden;
 - ze een materiële en significante inbreuk op de voor de IBP en haar activiteiten geldende wetgeving, reglementaire of bestuursrechtelijke bepalingen hebben geconstateerd.
- De IBP moet de FSMA in kennis stellen van elke uitbesteding van een functie, activiteit of operationele activiteit die onder de Nieuwe Wet valt. Heeft de uitbesteding betrekking op een sleutelfunctie of op het beheer van de IBP, dan moet de FSMA daarvan geïnformeerd worden voordat de uitbestedingsovereenkomst in werking treedt. De FSMA moet eveneens ingelicht worden over latere, belangrijke ontwikkelingen m.b.t. de uitbestede functies, activiteiten of operationele taken.
- De FSMA kan informatie en documenten opvragen bij de leden van de operationele organen, de personen verantwoordelijk voor de sleutelfuncties en alle externe adviseurs waarop de IBP beroep doet.

8 Inwerkingtreding en overgangsmatregelen

De Nieuwe Wet treedt in werking op 13 januari 2019.

De Nieuwe Wet voorziet een reeks overgangsmatregelen voor de op 13 januari 2019 vergunde IBP's:

- De personen, die op 13 januari 2019 als aangewezen actuaire, interne auditor of *compliance officer* waren benoemd, worden van rechtswege geacht de verantwoordelijke te zijn voor respectievelijk de actuariële, interne audit en *compliance* sleutelfunctie, en dit tot de datum van hun herbenoeming of de benoeming van een andere verantwoordelijke voor die functie, **en ten laatste tot 31 december 2020**. Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat de FSMA 3 maanden vóór de voormelde data in kennis moet worden gesteld van de (her)benoeming van verantwoordelijke(n) van deze sleutelfuncties. De IBP moet daarbij aan de FSMA alle documenten en informatie bezorgen die de FSMA nodig heeft om te beoordelen of de personen over de voor de uitoefening van de functie vereiste professionele betrouwbaarheid en passende deskundigheid beschikken. De bestaande IBP's doen er dus goed aan om na te gaan wanneer het mandaat van hun huidige aangewezen actuaire, interne auditor en *compliance officer* komt te vervallen. Indien hun mandaat vervalt vóór 31 december 2020 moet de IBP deze nieuwe procedure reeds volgen voor hun (her)benoeming, waarbij men ervoor moet zorgen dat men de FSMA drie maanden vóór het mandaat vervalt inlicht over de (her)benoeming.
- De IBP's moeten tegen **uiterlijk 31 december 2019** de perso(n)en verantwoordelijk voor de

risicobeheersfunctie benoemen. Gelet op de voormelde termijn van drie maand om de FSMA in te lichten en haar akkoord te krijgen, is het aan te raden om de *risk manager* reeds in juni 2019 voor te stellen aan de FSMA, zodat er nog de nodige tijd is om het dossier te vervolledigen indien de FSMA vragen zou hebben.

- De multi-inrichters IBP's, die pensioenregelingen beheren voor verschillende bijdragende ondernemingen die niet tot dezelfde groep van ondernemingen behoren (zie punt 1), moeten **tegen uiterlijk 31 december 2019** hun structuur en de uitoefening van stemrechten aanpassen aan de vereisten van de Nieuwe Wet.
- De IBP's moeten **ten laatste op 31 december 2020** de verschillende documenten opgelegd door de Nieuwe Wet (zoals de schriftelijke beleidslijnen, het beloningsbeleid, ...) opgesteld of formeel aangepast hebben.
- Notificaties voor een grensoverschrijdende activiteit in een andere Lidstaat of een activiteit in een Staat die geen lid is van de Europese Economische Ruimte, die werden ingediend vóór 13 januari 2019, zullen nog behandeld worden conform de bepalingen van de "oude" IBP-Wet.

Brussel

Vorstlaan 280
1160 Brussel
Tel.: 02 761 46 00
Fax: 02 761 47 00

Luik

boulevard Frère Orban 25
4000 Luik
Tel.: 04 229 80 11
Fax: 04 229 80 22

Antwerpen

City Link
Posthofbrug 12
2600 Antwerpen
Tel.: 03 285 97 80
Fax: 03 285 97 90

Gent

Ferdinand Lousbergkaai 103
bus 4-5
9000 Gent
Tel.: 09 261 50 00
Fax: 09 261 55 00

Kortrijk

Ring Bedrijvenpark
Brugsesteenweg 255
8500 Kortrijk
Tel.: 056 26 08 60
Fax: 056 26 08 70

Hasselt

Kuringersteenweg 172
3500 Hasselt
Tel.: 011 24 79 10
Fax: 011 24 79 11

Partners with you.

Onze newsletters zijn bestemd om u regelmatig algemene informatie mee te delen met betrekking tot onderwerpen uit de actualiteit en bepaalde ontwikkelingen van wetgeving of rechtspraak. Vanzelfsprekend waken wij over de betrouwbaarheid van deze informatie. Onze newsletters bevatten echter geen enkele juridische analyse en kunnen ons in geen geval verantwoordelijk stellen. Aarzelt u niet om contact op te nemen met onze advocaten voor elke bijkomende vraag. Claeys & Engels is een burgerlijke vennootschap die de rechtsvorm heeft aangenomen van een cvba | Vorstlaan 280, 1160 Brussel, België | RPR Brussel 0473.547.070.